

Impulsi nervne struje imaju potencijal približno oko pedeset milivolti, a to znači da ceo mozak emituje oko deset vata. Prema tome, mozak predstavlja samostalni generator struje, čija energija može da mikrostrujama napaja informacionu mrežu neurita i dendrita, kako smatra poljski naučnik dr Ježi Konorski, pristalica takozvane »hipoteze električnog provođenja«.

Sovjetski neurofiziolog dr Jurij Holodov, izazivajući pulsirajuća elektromagnetska polja u mozgu riba, zapazio je da elektromagnetska polja koriste ribama u odbrani, napadu i navigaciji. Verovatno je da ta polja poseduju i kopnene životinje, a svakako i čovek. Kada se otkrije njihova prava uloga, kada se bude upoznao zračenje sinapse — koja, kako izgleda, poput antene radio-predajnika emituje talase — tada će biti u potpunosti otkriven i objašnjen materijalni supstrat mišljenja i pamćenja.

Mogućnost zloupotrebe

Anatomi pretpostavljaju da će u budućnosti kod čoveka doći do znatnog skraćivanja kičmenog stuba, pa i smanjenja broja rebra i da će se čak i nosna kost potpuno izgubiti, kao i zubi umnjaci. Antropolozi proriču da će čovek budućnosti imati lopotastu glavu u predelu mozga, što navodi na zaključak da će i mozak biti drukčije razvijen, pa će se duševni život razlikovati od današnjeg.

Profesor Holden iz Londona tvrdi da će budući ljudi ovladati takvim sposobnostima koje mi danas smatramo genijalnim. To je ono što se samo poželeti može. Ali ima i drukčijih intencija.

Naučnici su pored električne struje u mozak pojedinih životinja ubrizgavali izvesne hemijske supstance. Na primer, godine 1953. Švedanin Beng Anderson je ubrizgao kozama u hipotalamus petpostotni rastvor kuhinjske soli i rezultat je bio: životinje su bile preterano žedne.

Američki psiholog Alan Fišer je već 1954. godine inicirao pacova u hipotalamus muški hormon — testosteron i izazvao paradoksalnu reakciju: mužjak se ponašao kao ženka. Međutim, ako se isti hormon da ispod hipotalamusa, javlja se tipično muško seksualno ponašanje. Isto se desilo i u ogleđima sa ženkama.

Naučnici D. Smit, M. King i B. Hebel sa Prinstonskog univerziteta ubrizgali su u hipotalamus pacova »metilatropin« i od krvoločnih životinja stvorili toliko miroljubive, da nisu napadale čak ni miševе, što je normalna pojava u njihovoj prirodi.

Moglo bi da se pretpostavi, kao u nekom futurističkom romanu, da će naučnici izmisliti i takve talase ili zrake koji bi mogli da čitave divizije demobilisaju, i umesto hrabrih i odlučnih vojnika, borci postanu veseli momci koji složno u horu pevaju: »ko se boji vučka još! Naravno, ni nauči ne treba pripisati svemoćnu snagu, ali ipak treba misliti i na neslućene nje-mogućnosti da ugrozi integritet ljudi i spokojstvo čovečanstva.

Evo još jednog primera zastrašujućeg manipulisanja mozgom bez struje i hemikalija, koji je izveden sa ljudima koji su se dobrovoljno izolovali u tzv. »crnu komoru«, u potpuni mir, u apsolutnu tišinu. Eksperimentat je nazvan »pranje mozga«, a vodio ga je 1950. godine kanadski psiholog Donald Heb s Montrealskog univerziteta.

Ispitanici su se u tesnim, mračnim i tihim ćelijama, u nedostatku impulsa, strašno osećali i vrlo mučno podnosili usamljenost i posle kratkog vremena postali su dekoncentrisani, a misli su se vrtele u krug. Pre nego što se završio drugi dan, već je svaki treći ispitanik tražio prekid ogleđa, a do kraja pokusa odustao je svaki treći i pored odlične materijalne nagrade. Razlozi su bili raznovrsni: nepodnošljiva mora, glavobolja, gastritis, prividno slepilo i dr.

Ali nije to sve. Utvrđeno je da su uslovi u »crnoj komori« bili idealni za podložnot sugestiji i propagandi. Posle 24 časa provedenih u ćeliji, ispitanici su mogli da slušaju reprodukciju sa magnetofonske trake, na primer, nešto u prilog Turske; sivo-rena je velika blagonaklonost prema ovoj zemlji, što u normalnoj situaciji nije bilo moguće. Protestant je posle četiri dana postao ubeđen muslimanin. Dakle, stravična je to činjenica da ljudski mozak u odgovarajućim okolnostima, bez zamršenog i dugotrajnog postupka, daje prednost baš onome što ispiraći mozga žele da uteraju u svest ispitanika.

Na osnovu pomenutog eksperimenta Džemsa Mak Konela postoji sugestija farmaceutske industrije da sintetizuje ribonukleinsku kiselinu iz »molekula pamćenja«, kako »znanje genijalnih ljudi ne bi otišlo u nepovrat sa njihovom smrću«. Kakva nas tek iznenađenja čekaju sa ogleđima koje vrše naučnici na Kalifornijskom univerzitetu, gde se pokušava da transplantacijom jednog ribljeg mozga na drugi dobije — »super-mozak«, jer je utvrđeno da ribe sa dva mozga brže shvataju načela testiranja nego obične ribe. Na Prinstonskom univerzitetu vrše se slični ogleđi sa pacovima. Zato je lord Adrijan, poznati engleski naučnik koji se bavi proučavanjem mozga, napravio oštru aluziju rekavši: da će onaj ko prvi objasni i izleći paranoju umeti i da je veštački izazove! A posledice?

Zbog svega toga, treba poželeti da ljudski um dovoljno brzo razvije saznanje o sebi — kako bi se sprečile moguće tragične posledice po čovečanstvo.

putovanje I

na stepeništu pobijenih uspinjača vraćao se gulikoža da okrene broj za te dane blizu mu je bilo novo stanište

1.

prvo su pucali temelji onda su preduhitrili zvuk i jahali su peške oponašajući konje

2.

pokretači svih novina su sigurno nosili svečana odela jahali su podne da bude publikke

3.

ove godine su pokrenuli prosidbu da ga dobiju pre novog čaurenja

4.

zvuk je golicao reči gomilao se pred nastupom govornika

5.

Nisu ga obećali nisu ga znali osećao se

6.

srećni su bili

7.

pecači svirači hlebobirači varijoci poklonici batinaši nosioci variole poglavice srećkovići selendraši dvoraši gurmani i svetkovine

8.

uzvišenost je klala prvake nosila je u sebi novog ime

9.

osećao se da jedan limenjak ne svira dobro

10.

čas je tilkao svečanost je debljala svetlost je širila oči

11.

i dođe dugo očekivani baraba

*

raskrilljeni znoj služi tvoje s leđa što mi jaše uzbuđenje i plovi mi bedrom ojahao sam jezikom da bih mogao Tebi reći nešto lepo pa da možeš psovati

okreni se meni hoćeš da ti konjanik galopira u pšenici zajahao sam jezikom tvoje prepone i kršćei pesmu čitam vodeći se tvojim butinama klavirskim

nemoj da treseš jednom usnom i da ti dah podseća na izvor

Vreme je proliveno po tebi a priznanje ženi zverastvo ti prihvodi iz mog disaja belasam se dok kudrave staze detinjstva promiču iza tvoga vrata u jarosnom klipu sreće

Promaknu na tebi seme moga vrča i kap pade